

მეორეხარისხის და ყოველგან, საცა კი
ბოლომდე მივაღწიოთ, ვიპოვებთ
თავისუფლებას და სიბრძნის
მედიანობას...

რომ მოკვდება ამას საქართველოსათვის,
ჩვენი სამშობლოსათვის, და რას
შეუძლია ეს თვით სოციალ-დემოკრატის.
ეს აშკარაა—სრულად განადგურებას: ხუ-
ლიკანობა და მძიმე ცეცხლებიანი ბრძო-
ლაში ჩვენი მთავრობა სუსტია ეხლაც
კი, და როცა ამ ხელიდან იქნება „იდე-
ური“ ბოლომდე მისი სული ჩვედგმის,
როცა მის გარშემო თავის შემოყრის
ყველა მტერი ქართველი ერისა—ოსი,
სომეხი, და ყველა უცხოის რუსობა და
სხვ. და თვით გადაგვარებული, გახუ-
ლიკანებული ნაწილი ქართველობისა—
მამის ჩვენი, ისედაც სუსტი მენ-
ვიკური მთავრობა სრულიად უმწიფო
იქნება. ბრძოლაში კი სისუსტე ცუდი
მეფარველია, როგორც მენშევიკებმა თუ
ეს ისტორიით არ იციან, თავიანთი
თავზე ხომ გამოსცადეს რუსეთში. და
ჩვენ ვეკითხებით სოციალ-დემოკრა-
ტებს—რის იმედი აქვთ? და თუ მარ-
ტალინი არის ლომობათიანი და მისი
ამხანაგები, რომ თათრების მოსვლა—
მათი, სოციალისტების თავების და-
ყრევინებას მოსწავებენ, განა ახალწი-
ლად უფრო მართალი არ არის, რომ
ბოლომდე მისი მოსვლა უწინარეს ყოვე-
ლისა ამავე სისხლით და სურათებით
აფერადებს მთელს ჩვენ სამშობ-
ლოს? ამ რიგად სოციალ-დემოკრატები
უკან დასხვებულნი სპარტაკოს კი
არ უნებდებენ, (როგორც ისინი ამბო-
უნენ), არამედ თავის საკუთარ, სოცია-
ლისტურ გაქცევის გზასაც იჭირებ და
იმოკლებენ. ჩვენ ვიცით რას უშვებენ
„დემოკრატ“ იმას, ვის დასჯაც მოინ-
დობენ და ამიტომ სოციალ-დემოკ-
რატია ვერა ხელდასმული საფრთხე,
რომელსაც თვითონ იმზადებენ. გონს
მოიღეთ; ნუ დალტობთ და ნუ ღუპავთ
თქვენს თავსაც და თქვენს სამშობლო-
საც, რადგან ეყო თქვენი სისუსტის
ნამუშები, რომელთაც დღევანდელ
უბედურ მდგომარეობამდე მიგვიყვანეს.
თათრებთან ბრძოლაში თქვენი თავები
და ჩვენიც, როგორც სომხური მასალა
მისი ცამოადგებოდა; სამშობლოს და-
ცვის და მისთვის განწირვის შარავან-
დელი მანაც უმთავრესად და თქვენი
საოკო კომიტეტის მოწოდების შემ-
დეგ—მოიღეთ ბოლომდე ყველა და მოწ-
ყალბა მოიღეთ—თქვენი და მთელი
ქართველი ხალხის თავებიც სირცხვი-
ლელად, უმინოდ, გამხეცვლად, გა-

ხელიდან გავიდა. და განა სიკვდილია ნა-
ძახსა არა სჯობს სიკვდილი სახელ-
განი?

თქვენ იწვევით საქართველოს ოს-
მალეთთან ბრძოლაში და იგივე ერთ-
სულად გამოგვყავთ თქვენ; თქვენ
ამხნეობით ხალხს იმით, რომ საქო-
რთა და ცვა მის მიწის; თქვენ ამხნე-
ობით ქართველ საზოგადოებას ძა-
ხილით, რომ საქართველო და ცვა მისა
სამშობლოსი („თუ პატრიოტები ხარ-
თ“) და ხალხს სულ შეუბრუნეთ გუ-
ლი, გონება და სული: ხალხმა უნდა
ინაბოლოს, რომ მიწა ხევა მოჰყო-
ლოს და ქართველმა საზოგადოებამ
უნდა თავი შეაკლას თათრებს, რომ
რუსს დაუტოვოს მემკვიდრეობა და
„დღევანდის მტარვალის ხანა მის.
ეს არის თქვენი რელი, სიღა პოლი-
ტიკა? ეს არის თქვენი სიყვარული
სამშობლოსადმი? ამით გნებავთ გაა-
ვიოთ თავდაცვის სურვილი? არა, ეს
არის ნამდვილი დალტობა, ეს არის
ქვეყნის გაყიდვა; და თუ თქვენ გგო-

ნიათ, რომ სასყიდლად მიიღებთ თქვე-
ნადევიკურად თავებს—მეტად სცდ-
ბით: ჩვენი საკუთარი ხალხი იქნებ
მეტად დაფრთხილული რომ იგრძნონ
თქვენი დალტობა და მოგთხოვოთ პასუ-
ხი, მაგრამ ერის მოღალატეს არ ინ-
დობს არც მტერი და თქვენ დაეცე-
მით მაგ საუბედურა პოლიტიკით არა
სამშობლოს კადებზედ და არა რო-
გორც მისი მხნეობა, არამედ რუსე-
თის თვალუფლებელ სიგრძელად და
როგორც სამშობლოს მოღალატე.—
არჩევანი თქვენზე და თქვენ კიდევ
ამოიხრეთ უკან სკნელად, რადგან თქ-
ვენ წყარს აუტანს ხარბი.

ბრალი მხოლოდ სამშობლო ჩვენი,
რომ ამ უბედურებაში მისი შედის
გამგებელად თქვენი პარტია არის და
სამშობლოსაც უნდა თქვენივე ბედი
განისწილოს.
ან იქნება ბოლომდე მთავრად
მთელი თქვენი თავების დაზოგავდა
და მამის მთელ სამშობლოს რა-
დას ეუბნებით? გონს მოიღეთ, გონს!
კე.

აგიერ-კავკასიის სიიუი

სიიუის რეზოლიუცია
(მარტის 31 ხ ხხდობა).
ერთხელ მიღებულ იქნა ნიუ ჟორ-
დანის მიერ წარმოდგენილი შემდეგი
რეზოლიუცია: 1) გინად-ნ სახდერე-
ბის შესახებ შეთანხმება ვერ იქნა მი-
ღებული, მიეცეს წინადადება ჩვენ სამ-
შობლო დედაცვას, და უყოვნებლივ
დაბრუნდეს უკან, 2) სიიუი ამის შემ-
დეგ უნდა გამოაცხადოს აგიერ-კავკა-
სია მფომარ მხარეთ; 3) უნდა გამოი-
ყოს მთავრობას შემადგენლობიდან
სამი პირიდან შემდგარი კოლეგია
(მთავრობის თავმჯდომარე—სამხედრო
მინისტრი, შინაგან საქმეთა მინისტრი
და ფინანსთა მინისტრი) რომელიც
აწარმოებს ომს; 4) სიიუი უნდა მი-
მართოს აგიერ-კავკასიის ერებს მოწო-
ლებით.
თავმჯდომარე კითხულობს მენშევი-
კების ფრაქციის მიერ შემუშავებულ მო-
წოდების ტექსტს, რომელიც ერთხელ
იქნა მიღებული.

სიიუის მანიფესტი

აგიერ-კავკასიის ერებსადმი.
აგიერ-კავკასიის ერებო!
დაჰკრა სათმა, როდესაც სწყურება ჩვენი საერთო სამშობლოს
ბედი.
თქვენ უკვე იცით, თუ რაგვარი მოთხოვნები წამოგვიყენა ჩვენ
ოსმალეთის მთავრობამ.
ჩვენგან მოითხოვდნენ გვეცნო ბრესტი-ლიტოვსკში დადებული
ხელშეკრულება, რომელიც აგიერ-კავკასიის ერების დაუკითხავად იქ-
ნა შეკრული. ეს ის ხელშეკრულებაა, რომელსაც რუსეთში ამ უ-
მად აჩაყინ არ სცნობს, ვითვისაც კი ძვირფასია თავისუფლება და
სამშობლოსადმი პატივისცემა.
ჩვენგან მოითხოვდნენ ჩვენს საუკეთესო ციხე-სიმაგრეს ყარსსა
და ჩვენს საუკეთესო ნავ-საყუდელს ბათუმს.
ჩვენგან მოითხოვდნენ სამი ოლქის—ყარსის, არდაგანის და მა-
თუმის დაცლა-განთავისუფლებას.
ჩვენ ყოველგვ დიდონთ, რომ მშვიდობიანი გზით, მოლაპარა-
კებით მოგვეგვარებია საქმე, რომ ოსმალეთს უარყოფი თვისი მოთ-
ხოვანი. მივიწვარფოდით რა ზავისაკენ, ჩვენ დაგსთანხმდით უდი-
დეს მსხვერპლზე და დამთმზე. ჩვენ განუწყობადეთ ოსმალეთს, რომ
მზად ვართ დაგსთმით ყველაფერი,—არდაგანი და ყარსიც კი, მაგ-
რამ ჩვენ არ შეგვძლო უარი გვეთქვა ბათუმზე, რომელიც ზღვით

რეპლიკა და გაგვარება

როდესაც ეროვნულ საბჭოში იჩრეო-
და საქართველოსათვის ფრთხილ საბე-
დისწერა საკითხს, საბონტროლსთან
ომის შესახებ; მე, სამწუხაროდ, არ
მოხერხებულა გამოვეთქვა ჩემი აზ-
რი, მიუხედავად იმისა, რომ თავმჯდო-
მარს მინდათი ბრძოლი და ვითხოვ-
და სიტყვას, როგორც სანდოლოს
რწმუნებულ ეროვნულ საბჭოში. კრე-
ბამ მ-ნ ნიუ ზორიკის წინადადებით
იჩრია ფრქვიცითა წარმომადგენლების
მოსმენა, ხოლო, ჩვენის ღრმა რწმე-
ნით, ამ კომისიის დასტურებაში უნ-
და გამოთქმულიყო ყველას აზრი, გან-
საკუთრებით კი საქართველოს განაპი-
რა კუთხეების წარმომადგენლებისა.
განა შესაძლებელია პარტიული თვალ-
საზრისით განხილვა იმ საკითხებისა,
რომელთა გადაჭრაში მთელი ერის
დაინტერესებული, განა მოსახერხებე-
ლია პარტიული სჯამისა იმ დროს,
როდესაც ხალხი უნდა ამტკიცებდეს
და მთელის ძალ-ღონით ჩებას ქვეყნის
დაცვის საქმეში? მხოლოდ პარტიულ
ფანტაზიით დაბრმავებულ პარტიულ
აგენტურას ვიშვინის წინააღმდეგის
მტკიცება, და აკი ასეც მოხდა...
ოსმალეთთან და საზოგადოთ სამა-
მადლობა ქვეყნებთან ომის დროს აუ-
ცილებლად სახეში უნდა გვეყონდეს
ერთი გარემოება: მაჰმადიანები ქრის-
ტიანულ სახელმწიფოებთან შეტაკება-
ში უწინარეს ყოველისა რელიგიურ მო-

მენტზე ეყრდნობიან, ამიტომაც არის,
რომ ბრძოლაში მაჰმადიანობა უა-
დრეს ერთსულგონობით და შ.თანხმე-
ბით მოქმედებს. „სადმართა ომის“
„პ.ზ.ვითს“ გამოცხადებებს მაჰმადი-
ანები დიდს მნიშვნელობას აძლევენ
ჯარში ენერჯისა და გამბედაობის
შესაქმნელად და ხალხში ენტუზიაზმის
გამოსაწვევად, ურომლისოდაც შეუძ-
ლებელია საომო ოპერაციების წარ-
მოება. რუსეთთან ომის დაწყების
შემდეგ სხვა და სხვა მხარეს და კერ-
ძოდ აგიერ-კავკასიის ესტუმრა უარე-
ბელი ოსმალე ემისარები, რომელნიც
მოუწოდებდნენ მაჰმადიანთა მასას
მაჰმადიანობაზედ ერთ-მორწმუნე ხალხს
მტერთან სამბრძოლედ. იკითხავთ,
რატომ არ მოხდა ეს? რითი აინხნება,
რომ აგიერ-კავკასიის თათრობა ოთხი
წლის განმავლობაში არამც თუ ერთი
დღეობდა საქრისტიანობის ომს, პი-
რიქი, მეტის-მეტად მშვიდობიანი
განწყობილება გამოიჩინა და კეთილ-
შემზობლობა გვერდზე მომინდრე
ხალხს? ვინც იცნობს მაჰმადიანობას
და უკანასკნელი სამი-ოთხი წლის გან-
მავლობაში თვალ-ყური უდევნებია მ-
თი სული-კვეთებისათვის, ის დამერ-
წმუნება, რომ მაჰმადიანებში ერთხე-
ლად არ შეწყვეტილა რწმენა იმაში,
რომ ოსმალეთის ძლევა-მოსილები
მაჰმადიანებს უკეთეს პ-ლიკობორ ბედ-
ილბაღს უქაღის. ჩემს თავს ნებას მი-
სცემ და პირდაპირ განცხადებ, რომ
აგიერ-კავკასიის მაჰმადიანებს თავს
აკავებინებდა აქტიურ გამოსვლისათვის
ერთგვარი ფაქტისტური დაჯერება
რუსეთის უძლიერობაში; მაჰმადიანო-

ბას კარგად ესმოდა, რომ მათ მიერ
თუნდაც უბრალო თანგრძობის გა-
მოჩინა ოსმალეთისათვის შეუწყნებელი
არ დაჩაგრებოდა და „გიაური“ ამ საქ-
ცივლისათვის მას სასტიკად დასჯიდა.
რეგულაციამ დაანაწილა რუსეთი,
დღეს ჩრდილოეთის თავსაზარ დაძვენი,
მოსხნად სახელმწიფოს ნაცვლად ჩვენს
ეგალს წინა სდგას საზარელი თვისი
შემწობით და უნუგეშობით ღანდი ამ
სახელმწიფოსისა. რუსეთის შიშზე ლა-
პარაკიც შეუძლებელია მას შემდგომ,
როც გერმანიის ჯარმა მუსრი გაა-
ლარ რუსის მხედრობას და გადალახა
რუსეთის საუკეთესო მდიდარი კუთხე-
ები. შეძლება შიში იმ სახელმწიფო-
სი, რომელსაც ჩემოცვლა პოლონეთი,
ფრეთი, უკრაინა, ოსეთის მხარე,
მთელი სამხრეთი, ბალტიისა და შვი-
ზღვები და რომელიც მოემწყვდა ძვე-
ლი „ოკოვის სამეფოს“ ფარგლებში?
თათრობას რუსეთისა აღარ ემინიან;
ამას ამოწმებს ის ფაქტიც, რომ მ-
ნაირად აჰყარა ფრონტიდან გამოქცე-
ული რუსის ეშვლონებს და ამ წუთე-
ში ბაქოში სასტიკად ებრძვის ბო-
ლომედი რუსებს წართმეულ იარაღის მე-
ობით!
აღებრებიჯანი მოთავსებულია აგიერ
კავკასიის „რესპუბლიკის“ სახდერეში
და მისი წარმომადგენლები „სამინის-
ტროში“ შედიან. თათრები ოფიცია-
ლად აცხადებენ, რომ იგინი აგიერ-
კავკასიის „ს.ხელმწიფოს“ მოკავშირე-
ებდა ვერ გამოადგებიან ოსმალეთთან
ბრძოლაში. კიდევ მეტი, თათრები და-
სტენენ, რომ ეს გადაწყვეტილება მი-
ღებულია ცენტრებში, ასე ვსთქვათ,

ერად-ერთი გზა მიღის ჩვენი მხარეა ევროპაში და გვერებს ევ-
როპის კულტურასთან. და მთელი ჩვენი ძალ ღონე, რამ დავა მშვი-
დობიანის გზით გავგეგმავთ, დაამსხვრია ოსმალეთის უცილობამ.
ოსმალეთი დაუნებით იცავს თავის პარტიკულ მოთხოვნებს.
მი'ი მიზნია მოსწყვიტოს ამირ-კავკასია გარეშე ქაყანას, დაახრ-
ჩას და დამონავას ის. ამ მიზნის მისაღწევად ოსმალთა ჯარები
შემოიტყვას აწარმოებენ. ამ ჯარების შეჩერება ჩვენ შეგვიძლია მხო-
ლოდ იარაღით.

ჩვენ წინ ასეთი საკითხი დადგა: განავარდნოთ თუ არა ოსმა-
ლეთთან საზოგადო მოლაპარაკება იმ დროს, როცა მისი ჯარები ჩვენი
ქვეყნის შუაგულსაკენ მიიწვიენ, თუ შეგწყვიტოთ ყოველგვარი
მოლაპარაკება და იარაღს მივანდეთ ამირ-კავკასიის თავისუფლების
დაცვა?
ოსმალეთის საზოგადო მოლაპარაკების დაწყებისთანავე ჩვენ ვამ-
ბობლით: ამირ-კავკასიის ერებს ზავი სწყურია, მაგრამ ეს ერები არ
დასთანხმდებიან ეს ზავი იყილონ მონობისა და შერცხვისა საფა-
სურით.

ახლა ჩვენ ამოსარჩევად გვაქვს: სამარცხვინო ზ-ვი და მანობა,
თუ ომი?
სამშობლოსა და მომავალ თაობათა წინაშე ჩვენი დიდი პასუ-
ხისმგებლობის შეგნებით ჩვენ შეუწყველად ვარჩევთ:
სამარცხვინო ზავი ჩვენ ხელა არ მოვ წყროთ.
საზოგადო მოლაპარაკება ოსმალეთთან შეწყვეტილია.
ამირიდან ჩვენ შორის დავას გადასტრის იარაღი ბრძოლის
ველზე.

და ამ საათში მოგმართავთ თქვენ, გინაიდან თქვენზე, თქვენს
მამაცობზე, თქვენ მიერ გაკვირების ატანაზე და მსხვერპლის გადა-
ბანა და მოკიდებულ თქვენი და თქვენი შვილების მომავალი.
მოქალაქენო! ნუ თუ მთელ რუსეთთან ერთად იმიტომ დავამ-
სხვრით მეფის უღელი, რომ ოსმალეთის დამონებულ პროვინციით
გამხდარიყავით?

გლგებმო! განა იმიტომ მოგვცათ თქვენ მიწა რეგო-ქიუციამ, რომ
ჩვენმა დამპყრობელმა ოსმალეთმა ეს მიწები ახალ შემოქმედებს მია-
საქუთოთ?
მუშაობო! განა იმისთვის აფერიალეთ თქვენ რეგოლიუციის დრო-
შა, რომ ის ტალახში ამოსვარას დამპყრობლის ფეხმა?
სახელის გატება და მონობა, ან ომი—სხვა გამოსავალი გზა
ჩვენს წინაშე არ არის. დღე იმ მჩინსანდ საშიშროების წინაშე, რო-
მელიც თავს ადგია ჩვენი ქვეყნის ყველა ერებს, დაეწყებულ იქნას
ყოველგვარი დავა, შური და უთანხმოება, რაიც ჩვენს რაზმებს დღე-
მდე აგერ ახალკვევებდა.

საუკუნო მონობის ყულფი აქვს გადაცმული კისრად ჩვენი ქვეყ-
ნის ყველა ერებს. დღე მტრის შემოტევა ჩვენმა მტკიცე გადაწყვე-
ტილებამ დაამსხვრიოს, რომ ამოდენა შთამომავლობათა სისხლით
მორწყულ ჩვენს მამულს ბოლომდე დავიცავთ.
ყველამ იარაღს მოაკიდეთ ხელი!
ყველა გაეშურეთ ფრონტისაკენ!
გამოდით ყველანი თავისუფლებისა და სამშობლოს დასაცავად!
აგიერ-კავკასიის ხეიმა.

საქართველოს პიროვნულ საბჭოში აპრილის 1 სხდობა

კრება დანიშნულია 12 საათისთვის.
საბჭოს წევრები იგვიანებენ, პირველ
საათისთვის ცნობა მოვიდა ბათუმის
მტრის ხელში გადასვლის შესახებ.
ყველას რაღაც გამოუთქმეული მწუხარ-
ება აღებუდია სახეზე. 1 საათსა და
40 წუთზე თავმჯდომარე გ. რცხლაძე
კრების ხსენს და აღნიშნავს რომ სა-
ბჭოს დღევანდელი კრება მოწყვეტილია
წინასწარ თათბირის თანახმად. მცი-
როდენ კამათის შემდეგ სწყდება,
რომ კრება არ იყო დახურული, ვი-

ნაიდან გუშინ არც სეივის სხდომ
იყო დახურული. სამხედრო მდგომ
რობის შესახებ მოხსენებას აკეთებს
მთავრობის თავმჯდომარე და სამხედ-
რო მინისტრი გ. გვიგუკორი.
მ. გვიგუკორის მოხსენება
დღეს უკანასკნელი სამშობლო ცნო-
ბა მივიღეთ: ბათუმი უკვე მტრის
ხელში გადავიდა. ანარია, რომელიც
მიუვალ სიმარგის წარმოადგენდა,
დაბოლოებულ იქნა ჩვენი ჯარების მი-
ერ. რადენიმე საათით წინ შეგვიკი-

მათს კულტურულ წრებში, მაგრამ
ისინი ეგროვიტორ გარანტიას ვერ მო-
იკეთებენ იმაში, თუ რა გზას დაადგება
ოსმალეთთან ომის დროს, ბნელი, გა-
ნუგითარებელი, პანისლამისტური ტენ-
დენციებით გატენილი და ოსმალ-
ებისარების ზეგავლენის ქვეშ მყოფი
მუსულმანთა მასა! და ეს რასაკვირ-
ველია ბუნებრივია და გასაგებიც. რა
მდგომარეობაში ჩავარდნა ახლა სა-
ქართველოს ის იდელები, სადაც თა-
თრებიც მოსახლეობენ? იცით, რა სა-
შინებდა მოელის ქიზიყს, კახეთსა და
საინგილოს, როდესაც ლეგენამდის მი-
აღწევს ქართველი ხალხისგან ოსმა-
ლეთთან ომის გამოცხადების ამბავი?
ჩვენ იქიდან მოგვცის აუთრიცხელი სა-
სოწარკვეთილების დეპეშები და წე-
რილები, გვანახლობენ ამ ქვეყნიდან
საგანგებოდ გამოგზავნილი და გავ-
ცობენ, რომ თუ საქართველო ოსმა-
ლეთს ომს გამოუცხადებს, ლეგენა,
დადნება თოვლი თუ არა, გადმოგვყე-
ბა კავკასიის ქედს და კოლიაბერ-
მოვლება ზემოხ ენებულ ადგლებს, სა-
დაც მდგომ. რგობა ი'ედვ მეტად გარ-
თულებულია და გამოგვიგებელია. მაშასა-
დამე სასტიკად სცდებოან ისინი, ვინც
ამტკიცებენ, რომ საქართველოს ომს
წარმოება მოუტდება მხოლოდ ერის
ფრონტზე, რადგანაც ჩვენი სამშობლო
არაღწევთ გარშემორტყმული იქნება
მტრებით და სამხრეთ ფრონტზე მიმა-
ვალ ჯარს პირველი მახელი უზრგი-
ლად ჩაესობა. შესწყებს ქართველ ერს
შეძლება ამ რიგად ომის წარმოებისა?
შეგვიარაღებთ ესოდენ მცირე დროს
ჩაღებს ისე, რომ დაუპირდაპირით იგი

თათრებს, რომლებსაც აკვანში მწოლი
ბალდებიც კი შეიძარებულნი ჰყავთ?
ყოველს შემთხვევაში ცხადია ერთი:
თუ საქართველოს მოუხდა ოსმალეთ-
თან სერიოზული ომის წარმოება,
ფიზიკელი ყურადღება უნდა მიექციოს
ქიზ-ყახეთ-საინგილო-საც, ვინაიდან
ომი ოტტომანის იმპერიასთან ამხედ-
რებს ჩვენს წინააღმდეგ მთის ხალხსაც!
მათთან მიმართულებით გამარება
სრულებით (რა ჰკვლისქიზიბს საქარ-
თველოს სტრატეგიულად უზრუნველ-
ყოფას,—ეს გათვალისწინებული უნდა
ჰქონდეს სამხედრო უწყებას, რომ შემ-
დგომ წამდარი საქმის გამოსწორება
თითურ კენით არ განხვანდებოთ.
უზრავი იფიქრებს, რომ საქართვე-
ლოს უბედურების ფაქტორს მე მაჰმა-
დინობაში ვეძებდე: ამგვარი დასკვნა
არ იქნებოდა ჯეროვანი შეფასება არ-
სებულ პოლიტიკურ ვითარებისა, არ
იქნებოდა აგრეთვე სახელმწიფო უბრა-
ვება რე მ საკითხისა, რომელიც სა-
ქართველოს დამაუკიდებელ პოლიტი-
კურ ცხოვრების დაწყებისთანავე მთე-
ლი სიგრძე-სიგანით დაისმება. ერის
წუთსაც არ უნდა გავაფიქვებოდეს,
რომ თავისუფალი საქართველო უზრუ-
ნველად იარსებებს იმ შემთხვევაში,
ყოველთა ეს კეთილად განწყობილება ექ-
ნება მეზობელ ერებთან და კარად
მაჰმადიანობასთან, ამიტომ ჩვენ ვამ-
ბობთ, რომ საქართველო უნდა მისდ-
გდეს იმგვრ პოლიტიკურ მიმართუ-
ლებას, რომელშიც ჩვენს სამშობელ
თათრობას არ მიეცემა საშუალება
ამოიკითხოოს საკუთარი არსებობის
ფრთხე. ქართველ ხალხს შიშობთ!

